

Després del 9è Congrés de CCOO de Catalunya

Més forts i més útils per encarar la crisi econòmica

Joan Carles Gallego i Herrera

Clausurat el 9è Congrés de la CONC, ara toca treballar en les fites marcades. Les propostes aprovades han de permetre reforçar CCOO de Catalunya, per organitzar més i millor els treballadors i treballadores, per ser més útils i per fer avançar les condicions de treball i de vida, i per això hem de seguir creixent en afiliació i en delegats i delegades als centres de treball. En l'actual situació econòmica crítica no ens hem de resignar, hem de fer avançar els interessos

que representem i evitar que la crisi porti més desigualtats. Aquesta feina la farem amb il·lusió i responsabilitat, de manera col·lectiva, les persones escollides als òrgans de direcció del sindicat.

Davant els canvis en el mercat de treball, farem de la cooperació de les diferents estructures en què s'organitza l'afiliació l'eina més útil per intervenir en la disputa amb els empresaris, per més i millors condicions de treball i per exigir als poders públics una millor qualitat de vida i una major justícia social.

PROPOSTES CONTRA LA CRISI

El Congrés ha marcat els eixos de treball i les propostes per encarar la crisi. Reclamem als poders públics un pla de reactivació econòmica, que planti cara a la crisi econòmica real, i impedeixi les pràctiques oportunistes de moltes empreses, que, tot i obtenir beneficis, aprofiten el clima general per reestructurar la plantilla. Els pressupostos públics han de contribuir a crear ocupació directa i posar les bases d'una estructura econòmica més sòlida i estable, capaç d'atreure inversió i d'innovar producte i millorar qualitat. Defensem el treball i reclamem una Catalunya amb futur i socialment justa.

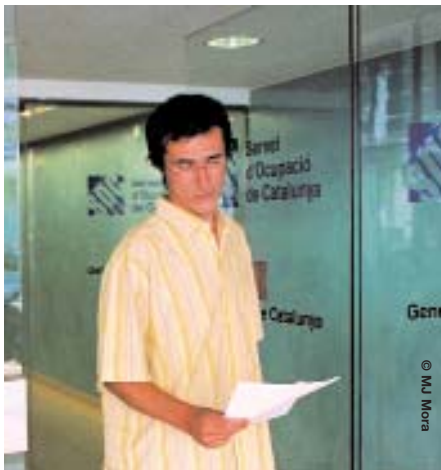
Exigim polítiques industrials actives, major esforç pressupostari en inversió directa en infraestructures, equips, recerca i actituds decidides davant les pràctiques fraudulentades d'aquells que presenten ERO injustificats. I també exigim més garanties de drets per als treballadors i treballadores que perden l'ocupació o per als joves que tenen dificultats per accedir al mer-

cat de treball, millorant els serveis d'ocupació i les polítiques actives i els terminis per accedir a les prestacions. Reclamem el desenvolupament de totes les xarxes de protecció social per evitar que la crisi econòmica la paguem els que no l'hem provocat. Els treballadors i treballadores, amb la nostra feina de cada dia, hem creat la major acumulació de riquesa dels darrers anys, que ha estat apropiada per uns quants, i no estem disposats a ser nosaltres els qui ara paguem la irresponsabilitat d'un sistema injust. I reclamem mesures concretes per evitar que la crisi generi més bosses de misèria: si ha estat possible fer plans de rescat de milers de milions d'euros per salvar determinades entitats que han fet pràctiques financeres irresponsables, exigim plans de rescat per a les famílies treballadores que poden veure's excloses socialment.

La crisi econòmica que estem vivint té arrels internacionals, però té en el nostre país un teixit econòmic ple de febleses que hem de canviar. Les mancances del mercat com a regulador i d'una UE mancada d'instruments, fan més evident que calen instruments reguladors en l'àmbit internacional. Caldrà fer canvis en els organismes internacionals per intervenir en l'economia i, per tant, el sindicalisme ha d'estrènyer els lligams internacionals per pressionar i influir per corregir aquestes mancances, com vam fer en la convocatòria d'octubre de la Confederació Sindical Internacional (CSI) pel treball digne.

APOSTA PER L'EDUCACIÓ

En aquests moments estem exigint canvis importants i radicals en la proposta

**Si ha estat possible
fer plans de rescat
per salvar entitats
que han fet
pràctiques financeres
irresponsables,
exigim plans de
rescat per a les
famílies treballadores
que poden veure's
excloses socialment**

del Govern de la Llei d'educació de Catalunya. Volem que la llei faci avançar un servei públic d'educació, de qualitat i gratuït, integrador i laic, coeducatiu i compensador. No som neutrals en el debat educatiu. L'educació és un dret de ciutadania universal i ha de ser una escala de promoció social, capaç d'introduir elements igualitaris, compensadors de les diferències culturals i socials d'origen. El combat contra el fracàs i l'abandó escolar ha de ser el principal objectiu, i la formació integral per al ple desenvolupament personal, la seva bandera, per garantir la inserció social i laboral plena i contribuir al progrés social, científic i tecnològic. Exigim fortes polítiques públiques que augmentin la cohesió social. En especial el ple desplegament dels serveis d'atenció a les persones dependents i la posada en marxa de la Renda garantida de ciutadania. Elements imprescindibles en el context de crisi.

SENYES D'IDENTITAT

El Congrés ha refermat les senyes d'identitat de CCOO de Catalunya: sindicat de classe i nacional, sindicat independent i sociopolític, unitari i de les diversitats, democràtic, d'homes i dones i internacionalista. Hem sentenciat el valor primer de l'afiliació, garantia de la nostra força i independència. Els propers anys serà encara més important estar a prop de la gent treballadora i mostrar la utilitat de l'afiliació a CCOO: més afiliació és més força i més força és més utilitat. Si volem ser independents, si volem construir les nostres propostes des de la realitat dels problemes que hi ha als centres de treball i en la societat, hem de tenir ulls propis i mans lliures, no podem mirar amb ulls d'altri ni podem dependre de subvencions forànies. Independència i autonomia sindical és una senya d'identitat de CCOO. Hem de seguir creixent en afiliació i en representativitat, hem d'estar a prop dels problemes, amb propostes i amb organització, i d'aquí a quatre anys rendirem comptes davant del 10è Congrés del que haguem fet.

Lluita
obrera

DIRECTOR

Emili Rey i Baldó

CONSELL EDITOR

J. Agudo, C. Bertran, R. Bofill, E. Boixadera, C. Bonfills, N. Caelles, M. Contijoch, M. García Biel, X. González, E. París, A. Querol, J. Ribó, R. Sans

SECRETÀRIA DE REDACCIÓ I MAQUETACIÓ

Anna Segura Cintas

FOTOGRAFIA

MJ Mora, Antonio Rosa, D. García, Sergi Ramos

Reportatge pàg. centrals

MJ Mora

IL·LUSTRACIÓ PORTADA

Roger Velázquez

CORRECCIÓ

Servei Lingüístic CONC

EDITA

Comissió Obrera Nacional de Catalunya

REDACCIÓ

Via Laietana, 16, 5a planta,
08003 Barcelona,
tel. 93 481 29 05
fax: 93 315 17 24

ADREÇA ELECTRÒNICA

comunicacio@cco.cat
web: www.ccoo.cat

IMPRIMEIX

LITOGRAFIA ROSÉS

DIPÒSIT LEGAL

B 10298/78

Bona salut de la democràcia interna del sindicat

Els congressos de CCOO de Catalunya i de la Confederació Estatal de CCOO han estat moments de reflexió i debat per actualitzar la nostra proposta sindical i renovar els organismes de direcció del sindicat. I, en aquesta ocasió, fins i tot per escollir nous secretaris generals, tant a Catalunya com a l'Estat.

Cal destacar com a fet més positiu que els documents programàtics han estat aprovats, en els dos àmbits geogràfics, per més del 90% dels delegats als congressos. Això significa que en el sindicat hi ha un amplíssim consens sobre quina ha de ser la política sindical que hem de dur endavant per defensar en aquests moments els interessos de les persones treballadores.

També cal valorar de forma positiva la renovació dels equips de direcció i dels secretaris generals. En el cas de Catalunya, una renovació dins de la continuïtat en l'equip de direcció i una elecció obligada d'un nou secretari general perquè Joan Coscubiela ja ha esgotat els seus mandats estatutaris. En aquests sentit, l'elecció de Joan Carles Gallego ha estat dins de la normalitat prevista.

Pel que fa a l'elecció del company Ignacio Fernández Toxo com a secretari de la Confederació Estatal, significa, sens dubte, una novetat. La bona salut de la democràcia interna del sindicat s'ha posat a prova en escollir un nou secretari en lloc de renovar l'anterior. I cal llegir-ho des de l'òptica que, malgrat el bon treball realitzat pel conjunt del sindicat, hi havia una demanda de major adaptació a la realitat actual del nostre Estat descentralitzat, i una exigència de major participació en la direcció del conjunt dels afiliats a través de les seves organitzacions confederades. Creiem que, ara més que mai, CCOO estarà al nivell necessari per afrontar els difícils reptes de la crisi, sempre en defensa dels interessos dels treballadors i les treballadores.

Ignacio Fernández Toxo

“Asumo el reto de liderar la diversidad y la cohesión, la identidad propia y colectiva de nuestro sindicato”

Después del 9º Congreso de CCOO de España, ¿cómo gestionarás el sindicato para fortalecer la cohesión interna y la unidad en Comisiones?

Más allá de la aparente imagen de división interna que se desprendería de la presentación de dos candidaturas a la Comisión Ejecutiva y a la Secretaría General, del 9º Congreso salimos con un elevado consenso en torno al proyecto sindical y el Programa de Acción. Eso ayudará, sin duda, a mejorar progresivamente el diálogo y la cohesión interna para desarrollar con la mayor eficacia posible el cumplimiento del Programa de Acción. De la misma manera, la política y la gestión diaria del sindicato generarán pautas de conducta comunes y vínculos de trabajo unitarios. Yo mismo lo he comprobado en las reuniones que he mantenido con secretarios generales para avanzar en el diálogo y el acuerdo. Ese es, al menos, mi propósito, como ha quedado plasmado en la distribución de secretarías aprobada por unanimidad en la Comisión Ejecutiva del 20 de enero.

¿Cuál es tu concepción de la acción sindical que debe realizar CCOO en un estado plurinacional y diverso como el nuestro?

La ya dilatada historia de este sindicato nos permite afirmar con claridad que su proyecto sindical ha sido muy sensible a la realidad plurinacional de nuestro país. Nuestras organizaciones territoriales y la propia confederación han sido pioneras en las reivindicaciones culturales y políticas en sus respectivos ámbitos. Es a partir de estas consideraciones que los órganos de dirección confederales deben compartir diagnóstico y estrategia contractual con federaciones y territorios, una estrategia de acción sindical inevitablemente multipolar y multitemáti-

Ignacio Fernández Toxo es el secretario general de CCOO de España, elegido en el pasado 9º Congreso Confederal

ca, pero no por ello menos solidaria y confederal. El Comité Confederal será, en este sentido, un instrumento muy valioso. Cuando se comparten los análisis de la situación y las herramientas para el desarrollo del Programa de Acción, resulta más fácil construir propuestas de acción sindical confederal, sectorial y territorial.

¿Cuál crees que es el papel que debe jugar CCOO de Catalunya en el contexto de las CCOO de España y como fortalecerás la relación entre ambas confederaciones?

A nadie se le escapa que estamos hablando de una de las organizaciones de mayor peso afiliativo, sindical y político de CCOO, y por lo tanto, obligada a jugar un papel decisivo en este sindica-

to, en Catalunya y en España. En el interior de la Confederación, cohesionando la política y la organización en todos los ámbitos. Tenemos todos que aprender a construir identidades diversas sin vulnerar proyectos colectivos. Las organizaciones como la CONC, precisamente por su acreditada trayectoria nacional, de clase y confederal tienen ante sí el gran reto de liderar la diversidad y la cohesión, la identidad propia y la colectiva. Y ese mismo reto, lo asumo en primera persona y en nombre de la Confederación para que las relaciones de la dirección confederal y las distintas organizaciones federales y territoriales vayan siendo poco a poco consecuencia natural del respeto mutuo que nos dispensamos, y lo que es más importante, el resultado de una estrecha colaboración.

¿Afrontas el reto de la Secretaría General de CCOO en un contexto de fuerte crisis económica. ¿Cuáles son las propuestas del sindicato para que esta crisis no la paguen los trabajadores y las trabajadoras?

Aunque no sólo dependerá de nosotros, vamos a empeñarnos en que las respuestas a la crisis económica recorran la acción reivindicativa de toda la estructura del sindicato. Hemos de hacer posible, empresa a empresa, sector a sector y confederalmente que las consecuencias de la crisis se aborden a partir de nuestras prioridades: empleo, capacidad adquisitiva de los salarios, cambio del patrón de crecimiento y red de protección social. Tenemos que ser exigentes ante las organizaciones empresariales y los poderes públicos para que con la misma celeridad y eficacia con que se conceden ayudas a sectores y entidades financieras, se garanticen prestaciones económicas y sociales a las personas

afectadas por la situación económica, a la vez que se impulsan políticas activas de empleo. No sería aceptable que el Gobierno observara pasivamente como las consecuencias de un modelo productivo agotado y un mercado de trabajo precarizado y con altas tasas de temporalidad expulsan a decenas de miles de trabajadores al paro, sin derecho a prestación por desempleo. Nos emplearemos a fondo para enfrentar esta situación.

Más allá de la crisis, el mandato es para cuatro años. Destaca aquellos objetivos que consideras centrales para CCOO hasta el 10º Congreso.

Estos objetivos vienen, en buena parte, decididos por las ponencias y resoluciones aprobadas en el 9º Congreso. A diferencia de otras organizaciones, CCOO acostumbra a precisar sus compromisos. En el Programa de Acción nos detenemos en el análisis de la situación, pero también avanzamos propuestas de actuación e instrumentos de intervención y evaluación, lo que nos exige responder con hechos de nuestra gestión. En cualquier caso, y con las prioridades que determina la crisis económica, CCOO no regateará esfuerzos para defender con firmeza los derechos y reivindicaciones de los trabajadores en este tiempo, sobre todo los que pierden

su empleo. Lo hemos repetido con anterioridad, hay que empezar a tomar medidas que hagan visible el cambio de modelo de crecimiento; hay que atender con todos los recursos disponibles a las personas que van al paro, y hay que desarrollar las políticas activas de empleo para hacer posible cuanto antes la vuelta al mercado de trabajo de estas personas. Y mientras tanto, CCOO no deberá descuidar nunca dos de las condiciones que hacen fuerte y decisiva a una organización: seguir creciendo en afiliación y seguir ganando representatividad, es decir, seguir ganando las elecciones sindicales.

¿Cómo gestionarás esta nueva etapa respecto a la relación con UGT y cómo valoras la situación actual de la unidad sindical entre ambos sindicatos?

La unidad sindical con UGT forma parte ya de la cultura reivindicativa en nuestro país. No es que apostemos por ella, es que estoy convencido de que sin unidad no será posible avanzar en la mejora de las condiciones de trabajo de asalariados y asalariadas. La importancia que le doy a las relaciones con UGT lo demuestra el hecho de que mi primera reunión tras ser elegido fuese con Cándido Méndez. Quizás los nuevos retos econó-

micos nos exijan a ambos sindicatos profundizar en la estrategia de unidad de acción para ganar en eficacia, tanto en el ámbito del diálogo social como en el de la negociación colectiva, siempre pensando en una propuesta más ambiciosa de unidad entre ambos sindicatos.

Para finalizar, ¿cuál es el primer mensaje que envías como secretario general a los afiliados de CCOO de Catalunya?

Más que un primer mensaje, me gustaría trasladar con hechos, la voluntad explícita de seguir haciendo de CCOO el sindicato más importante y decisivo de Catalunya y de España. Un gran sindicato en el que cada vez se sienta más a gusto toda nuestra afiliación, los más de un millón, doscientas mil personas que ya pertenecen a este sindicato. Y es lo que hemos hecho con la aprobación por unanimidad de las personas que estarán al frente de las distintas secretarías de la Comisión Ejecutiva Confederal. Las Comisiones Obreras de Catalunya sólo pueden esperar de mi, lealtad, colaboración y respeto para que vuestros éxitos en la defensa de los intereses de los trabajadores sean también los nuestros.

Emili Rey

Qui és Ignacio Fernández Toxo?

El nou secretari general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo, va néixer al

Ferrol, l'any 1952. Va iniciar la seva vida laboral al mateix temps que la seva militància sindical a l'esquerra política amb 15 anys, com a aprenent d'electricista a les drassanes navals de l'empresa pública Bazán. Acomiadat i empresonat el 1972, després de la vaga general d'aquest any al Ferrol. Posteriorment, va sortir de la presó i va estar a la clandestinitat durant diversos anys.

Amb l'amnistia del 1976 va recuperar la seva ocupació a Bazán i, més tard, va tenir diverses responsabilitats dins del sindicat a Galícia i, després, a la Secretaria General de la Federació del Metall a escala estatal. En el moment de ser triat secretari general, Ignacio Fernández Toxo era secretari d'Acció Sindical de la Confederació Sindical de CCOO d'Espanya.

L'allau d'acomiadaments en la indústria topa amb l'oposició sindical

La indústria catalana segueix patint les conseqüències de la crisi econòmica mundial. Als ja coneguts casos de Nissan, SEAT o Pirelli s'hi sumen cada setmana nous noms. Però aquesta onada d'expedients de regulació, que massa vegades s'escuden en la crisi, ha topat de cara amb l'oposició dels treballadors i els seus representants sindicals. Així, Zanini i Ono van dur a terme mobilitzacions com a protesta per l'anunci d'ERO en les seves empreses. També a SEAT, a la Zona Franca, es va convocar una vaga de treball en dies festius. Mentrestant, l'ERO temporal de SEAT està en mans de la Generalitat, en no haver arribat a un acord el Comitè i la Direcció de l'Empresa durant el període de consultes.

ÈXIT DE LES MOBILITZACIONS

Prova de l'èxit de les mobilitzacions laborals i socials ha estat la retirada de l'expedient de rescissió de contractes a Nissan, que s'ha transformat en un ERO temporal. L'acord a què han arribat

empresa i sindicats inclou, també, la creació d'una mesa de negociació. També a Plastal, la pressió de la plantilla ha aconseguit retirar l'ERO d'extinció de contractes, tot i que es manté l'ERO temporal previst.

Però no només l'automoció s'està veient afectada. El grup Roca va presentar un ERO temporal que afectarà 1.990 treballadors de les tres fàbriques espanyoles de sanitaris, entre ells 1.030 de la factoria de Gavà. També el fabricant de casquets de bombetes Vitri va anunciar l'acomiadament dels 71 treballadors –i el consegüent tancament– de la fàbrica que té a Torelló. Aquest ERO incompleix els pactes acordats anteriorment per la Direcció i els sindicats, que recollien el compromís de l'empresa de mantenir les produccions de més valor afegit aquí i deslocalitzar la resta a Eslovàquia. Per la seva banda, Kraft ha plantejat 27 acomiadaments a Montornès del Vallès, 17 a la Roca i 27 més a Granollers. Sense oblidar Sony, que va anunciar finalment l'ERO que

La pressió sindical està aconseguint salvar un bon nombre de llocs de treball

comporta l'acomiadament de 275 persones de la planta de Viladecavalls. Amb tot, CCOO ha aconseguit arrencar de l'empresa el compromís de presentar una proposta de viabilitat per a la factoria. Per la seva banda, els treballadors de Ceràmiques Sugrañes denuncien un ERO que afecta el 60% de la plantilla i que, en la seva opinió, no és per causes econòmiques, ja que l'empresa presenta uns comptes de resultats que mostren una economia clarament sanejada.

EROSKI RETALLA ELS DRETS DE LES PLANTILLES DE CAPRABO

L'entrada del grup Eroski als supermercats de Caprabo ha suposat una retallada dels drets dels treballadors i les treballadores. Darrerament, s'han produït acomiadaments i supressions de contractes, denegacions de reducció de jornada per cura de menors de vuit anys o de permisos retribuïts per assistència mèdica, no concessió d'excedències voluntàries, pressions a la plantilla en forma de sancions, etcètera.

CCOO ha volgut fer públic el seu rebuig a una situació alarmant que perjudica clarament els drets laborals del personal dels establiments de Caprabo i dels que recentment han passat a ser centres Eroski. Per això, el sindicat ha criticat aquests canvis en la política laboral d'Eroski, que semblen ignorar els comitès d'empresa elegits pels treballadors i les treballadores.

LA PLANTILLA DE SCHLECKER, CONTRA LA MANCA DE SEGURETAT I ELS ROBATORIS

CCOO de Catalunya ha convocat diferents concentracions dels treballadors i les treballadores de la cadena de drogueria i perfumeria Schlecker, com a protesta per l'onada d'atracsaments que estan patint els establiments a causa de la manca de seguretat a les botigues.

La Federació de Comerç, Hostaleria i Turisme (FECOHT) del sindicat ha denunciat la reducció sistemàtica de personal, la qual cosa provoca que moltes dependents estiguin soles al seu lloc de treball, o l'acomiadament de treballadores que, després de patir un assalt, han hagut d'agafar una baixa per danys psicològics.

Davant d'aquestes situacions de perill, CCOO ha demanat a la direcció de Schlecker que disposi les mesures de seguretat oportunes per evitar la desprotecció de les plantilles.

Nou Conveni de Catalunya d'oficines i despatxos

Després de gairebé un any de negociacions, finalment s'ha signat el Conveni col·lectiu de Catalunya d'oficines i despatxos, que tindrà una vigència de quatre anys (2008-2011). Amb aquest nou acord, signat per CCOO, UGT, Pimec i Foment del Treball, s'han aconseguit establir les bases de la modernització del sector, ja que desapareixen les categories professionals (herència de les velles ordenances laborals franquistes), que passen a ser grups professionals, i obre la porta a un disseny de carrera professional per als treballadors. A més, inclou, entre d'altres, un increment salarial mitjà del voltant del 6%, un nou plus de festius, una clarificació del procediment d'elaboració dels calendaris laborals i unes mesures relacionades amb la Llei d'igualtat, uns ciberdrets i un ús del correu electrònic i una nova redacció sobre salut laboral.

© MJ Mora

La meitat de la plantilla de "la Caixa" està afiliada a CCOO

CCOO és el sindicat més representatiu de "la Caixa", tant pel que fa a representació sindical (50,84% dels delegats i 54,03% dels vots) com en representació en els òrgans de govern de l'entitat, amb un 60% (12 de 20 consellers en l'Assemblea General, 2 dels 3 representants del personal en el Consell d'Administració, el representant en la Comissió Executiva i el de personal en la Comissió de Control). Però també, i molt especialment, amb relació als treballadors afiliats al sindicat: actualment l'afiliació a CCOO supera els 13.000 treballadors i treballadores, més del 49,75% de la plantilla (fixa i no fixa), amb una implantació homogènia en tot l'Estat i en tots els segments i nivells professionals. Aquesta dada converteix la secció sindical de CCOO de "la Caixa" en la primera en nombre d'afiliats del sector privat a Espanya.

CCOO denuncia l'atac als drets dels funcionaris de l'Estat

CCOO de Catalunya ha denunciat públicament la situació de retallada dels drets que han patit els funcionaris i els treballadors públics de l'Administració de l'Estat.

Concretament, el sindicat rebutja la reducció de les pensions per incapacitat de les classes passives (funcionaris jubilats o amb invalidesa) que ha dut a terme el Govern central.

El Govern de Zapatero ha inclòs en els pressupostos generals de l'Estat una retallada del 25% per a les pensions d'incapacitat concedides a partir de 2009 als funcionaris jubilats o amb minusvalidesa que no

hagin arribat als 20 anys de cotització. La retallada pot arribar a un 45% en els casos en què el funcionari desitgi treballar en el sector privat.

UN MILIÓ D'AFECTATS

Amb aquesta mesura es veuen afectades gairebé un milió de persones a tot Espanya, principalment funcionaris de l'Estat i transferits que

El Govern carrega sobre els funcionaris la crisi econòmica

formen part de MUFACE (Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat), MUGEJU (Mutualitat General Judicial), personal docent transferit del MEC (Ministeri d'Educació), funcionaris de Correus, militars, policies i guàrdies civils.

El Govern central ha establert aquesta mesura de forma unilateral, sense negociar amb els representants dels treballadors. A més, tampoc no ha tingut en compte el criteri del Tribunal Constitucional, que rebutja que els comptes públics serveixin per reformar aquest tipus de prestacions.

CCOO ha convocat els treballadors i les treballadores públics a realitzar diverses mobilitzacions per protestar contra aquesta retallada de drets, una retallada injusta, ja que afecta un gran nombre de treballadors públics i els carrega el pes de la crisi econòmica que estem vivint actualment.

Perquè tots mereixem una oportunitat

Integració Laboral

Gràcies al programa INCORPORA de l'Obra Social "la Caixa", 6.020 empreses han donat una oportunitat a 16.780 persones en risc d'exclusió. Per això, des de l'Obra Social volem agrair la seva implicació a empreses, a entitats socials i, especialment, als nostres clients.

Informa-te'n i participa-hi · www.laCaixa.es/ObraSocial · 902 22 30 40

"Abans només veien les meves limitacions, ara em veuen com un treballador més."

El sindicalisme europeu fulmina la Directiva de les 65 hores

Marc Contijoch

Les mobilitzacions dels treballadors i les treballadores han aconseguit que el Parlament Europeu rebutgi la Directiva de temps de treball o de les 65 hores. Ho ha fet per una àmplia majoria, amb 421 vots a favor de l'eliminació, 273 en contra i 11 abstencions que fan que la proposta quedi bloquejada.

Les mobilitzacions sindicals contra la Directiva europea de temps de treball han donat els seus fruits i, a Europa, ja no serà tan fàcil allargar la jornada laboral a més de 48 hores setmanals, tal com preveia aquesta normativa.

La derogació definitiva s'ha produït després que la Comissió de Treball i Afers Socials del Parlament Europeu ja hagués votat en contra de l'allargament de la setmana laboral.

D'aquesta manera s'evita que les empreses puguin pactar jornades de fins a 65 hores setmanals amb els seus treballadors a títol individual, tal com demanaven els governs

del Regne Unit i Alemanya, d'alguns països nòrdics i d'altres de l'Europa de l'Est.

LÍMIT DE 48 HORES SETMANALS

L'Eurocambra ha capgirat la directiva i ha decidit mantenir el límit de les 48 hores setmanals. A més, també ha exigít que se suprimeixin les excepcions existents fins a l'actualitat en alguns països, que des de l'any 1993 permeten superar aquesta xifra. D'altra banda, els eurodiputats també han exigít que es respectin les diverses sentències del Tribunal de Luxemburg que obliguen a comptar com a temps de treball les guàrdies que fan professionals com ara els metges, ja que en la majoria dels estats això no es fa així.

Amb la derrota de la Directiva de temps de treball s'ha aconseguit frenar les pretensions deshumanitzades que posaven en risc els drets socials col·lectius pels quals els treballadors europeus van lluitar a principi del segle XX i que constitueixen la base del nostre dret laboral.

ÈXIT DE LA PRESSIÓ SOCIAL

La directiva s'oposava directament als drets dels treballadors i les treballadores atacant la regulació laboral, la salut en el lloc de treball, el benestar social i la conciliació de la vida familiar amb la feina.

CCOO de Catalunya es felicita per aquesta decisió del Parlament Europeu i vol destacar que l'eliminació de la Directiva de les 65 hores s'ha produït gràcies a les mobilitzacions arreu d'Europa i a la pressió social que han encapçalat els sindicats europeus i els treballadors i les treballadores que representen.

D'aquesta manera, els membres de la Confederació Europea de Sindicats (CES) han treballat de forma conjunta i s'han mobilitzat per aturar una greu agressió contra els drets dels treballadors. Així s'ha establert un camí a seguir per poder defensar els interessos conjunts en temps de crisi i per avançar cap a una Europa social amb més drets per a les persones.

Acció Jove protesta per la situació dels joves a Catalunya

Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya ha realitzat un acte reivindicatiu per denunciar la situació que viuen els joves a Catalunya en un moment de crisi i inestabilitat com l'actual.

Durant les passades festes nadalenques, un grup de joves d'empreses com Sony, Nissan, Alstom, Schlecker, Sharp i altres treballadors i treballadores del comerç i l'hostaleria o el lleure educatiu es van concentrar a la plaça de Sant Jaume de Barcelona per entregar al Registre una "carta als Reis Mags" gegant amb les seves reivindicacions.

Entre d'altres, de cara al 2009 els joves de CCOO de Catalunya demanen un contracte fix, un salari que els permeti arribar a final de mes, que les empreses on treballen no acabin tancant, que puguin pagar el pis i que la feina no els perjudiqui la salut.

Les imatges del Congrés

Al Congrés van participar 241 delegades i 454 delegats

CCOO, protagonista als mitjans de comunicació

Tothom connectat al ciberespai d'Acció Jove

Canya contra els acomiadaments!

El merescut homenatge al Coscu en el seu comiat

El cantant Dani Flaco va recordar la seva etapa de treballador a la SEAT

Ventall de convidats

"Cabòries Joan Carles"

Servei d'organització: preparats, llestos...

"És quan dormo que hi veig clar"

Votant a mà alçada. Compte amb el desodorant

"Ja saps a qui has de votar, Joan?"

Ben coberts davant la que està caient

Les exposicions: "Mira, aquest el conec"

La nova Executiva atenta: epl que parla "el jefe"

La nova direcció de CCOO de Catalunya

Aquests són els membres dels organismes de direcció de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya escollits pels delegats i delegades participants en el 9è Congrés de CCOO de Catalunya. També destaquem les persones que assumeixen càrrecs i tasques concretes al capdavant de la direcció del sindicat en els propers quatre anys.

Joan Carles Gallego,
secretari general

Ester Boixadera,
secretària de Coordinació
d'Òrgans de Direcció i
Relacions Institucionals.
Secretària de la Dona

Dolors Llobet,
secretària de
Comunicació i
Portaveu

Xesús B. González,
secretari
d'Organització i
Recursos

José María Romero,
secretari de Formació
Sindical i Cultura

Luisa Montes,
secretària de Finances,
Recursos i Serveis

Simón Rosado,
secretari d'Acció
Sindical i Política
Sectorial

Aurora Huerga,
secretària de Desenvolupament Territorial

Cristina Faciaben,
secretària de
Socioeconomia

Juan Manuel Tapia,
secretari de Negociació
Col·lectiva

José Cachinero,
secretari de Mediació,
RSE i Inspecció

Jaume Sellés,
secretari de Política
social

Ghassan Saliba,
responsable
d'Immigració

Comissió Executiva:

Rosa Bofill
Ester Boixadera
José Cachinero
María Carmen Contreras
José Manuel Cuenca
Cristina Faciaben
Asun Franquesa
Joan Carles Gallego
Miguel Gervilla
Xesús B. González
Aurora Huerga
Dolors Llobet
María Marín
Luisa Montes
Juan Manuel Tapia
Tània Pérez
Jordi Ribó
Blas Rodríguez
Josep Maria Romero
Simón Rosado
Jaume Sellés

Quota lliure del Consell Nacional

Núria Alcalá
Ricard Bellera
Antonio Castán
Leopold Codorniu
Loli Fernández
Daniel Gutiérrez
Luis Longares
Carmen López
Jordi Llorens
Carmen Olivera
Antonia Pascual
Marian Pérez
Jordi Presas
Josefina Pujol
Emili Rey
Rosa Sans

Comissió de Garanties i Arbitratge

Adelina Escandell
Montserrat Escoda
Alfons Labrador
Jesús Martínez
Lluís Salvadores

Comissió de Control Administratiu i Financer

Rosa Fabián
Miquel Salas
Javier Sánchez
Pedro Viudez

Ignacio Fernández Toxo escollit secretari general

Un congrés especial de continuïtat i canvi

Manel Garcia Biel

El Congrés Confederal de CCOO d'Espanya, celebrat el passat mes de desembre a Madrid, ha estat sens dubte molt especial. Un congrés on de forma molt majoritària, per sobre del 90%, s'ha aprovat el Programa d'Acció del sindicat, i alhora un congrés on el fins aleshores secretari general del sindicat, José M. Fidalgo, ha perdut l'elecció per a la renovació del seu càrrec, en ser escollit el company Ignacio Fernández Toxo com a nou secretari general.

Podem dir que CCOO és un sindicat madur, però amb força vida interna. No és normal veure com en una organització amb un balanç extern d'activitat satisfactori, increment de l'afiliació, victòria en les eleccions sindicals, etc., canvia el seu màxim responsable, malgrat la imposició del que podríem denominar "aparell" de l'organització. Només podem entendre-ho com una victòria de la capacitat de reacció interna del conjunt del sindicat davant d'aspectes, fonamentalment de la vida interna, que el conjunt del sindicat ha considerat que calia canviar.

CONSENS I PARTICIPACIÓ

Dos aspectes fonamentals han aparegut en el discurs que ha comportat l'elecció del company Toxo com a nou secretari general de la confederació estatal. El primer, relatiu a la necessitat que el sindicat analitzi l'estructura quasi federal de l'Estat com un aspecte positiu al qual cal adaptar el discurs i la pràctica sindical. En poques paraules: passar a una visió més federalista i menys unitarista de la realitat de l'Estat. En segon lloc, que la direc-

ció confederal ha de basar-se en el consens i la participació de les organitzacions, fugint de la idea d'un petit nucli que dirigeix el sindicat, des de una suposada majoria de vots dins del màxim òrgan de direcció sindical. Com va dir clarament el nou secretari general Ignacio Fernández Toxo, tots som necessaris en la construcció del sindicat, i cal acabar amb les "capelletes" cosificades al llarg de molts anys.

COHESIÓ ENTORN DEL PROGRAMA D'ACCIÓ

Sens dubte el resultat del Congrés cal veure'l des de dues vessants: la primera és que el sindicat no canviarà de projecte ni d'actuació. Hi ha una plena cohesió del conjunt del sindicat entorn del Programa d'Acció aprovat, i que significa continuar i en tot cas profunditzar en l'actuació portada fins ara pel conjunt del sindicat. La segona és que la nova direcció confederal té la voluntat d'integrar al màxim la diversitat de punts de vista existent en el conjunt de les nostres organitzacions confederades, i això comporta una major participació del conjunt de l'or-

ganització a l'hora de definir les nostres actuacions.

Pel que fa a la figura del nou secretari general, és prou coneguda dins del sindicat, tant dels seus temps de secretari general de la Federació del Metall com després com a secretari d'Acció Sindical de la Confederació. Toxo és una persona prou formada, que sap que cal utilitzar al màxim la concertació social, però que també sap que fonamentalment la funció del sindicat és defensar uns interessos de part, que són els dels treballadors i treballadores.

Per CCOO de Catalunya, el Congrés significa indubtablement un pas endavant per facilitar una còmoda integració de la CONC com a sindicat nacional i de classe en el si de la confederació estatal. És per això que la gran majoria dels delegats i delegades catalans van donar suport a la candidatura del nou secretari general i de la seva candidatura a la Comissió Executiva. En definitiva, un congrés històricament important, que ha de comportar un pas endavant per al futur del nostre sindicat.

La nova Federació de Serveis a la Ciutadania serà una realitat al març

Dintre del procés de renovació continuat de CCOO de Catalunya, resten per celebrar-se, a hores d'ara, els darrers congressos d'algunes federacions del sindicat.

Un d'ells ocuparà la Federació de Comunicació i Transport (FCT) i la Federació de Serveis i Administracions Públiques (FSAP), perquè organitzaran el primer congrés de la nova Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC). Serà el dimarts 17 de març, al Palau de Congressos de Barcelona. Aquest procés s'engloba dins del marc general del 9è Congrés de CCOO de Catalunya i del procés de fusió a escala estatal de les dues federacions.

Es tracta d'adaptar-se al desenvolupament de la nostra societat, amb un fort desplegament dels serveis comunitaris, socials i personals, que produeixen canvis en el concepte d'administració i la seva relació amb els ciutadans. La resposta sindical a aquesta situació és la de generar els àmbits organitzatius útils i necessaris per a abordar-la.

Amb el lema "Força, Suma, Compromís", doncs, aquest primer Congrés de la FSC vol acollir delegats de fins a 13 sectors pro-

ductius: aeri, aigües, administració de l'Estat, administració local, carretera, ferroviari, Generalitat, gràfiques-paper-fotografia, mar, mitjans de comunicació-cultura-oci-esports, postal, serveis socials i atenció a les persones i telecomunicacions. Aquests sectors agrupen uns 40.000 afiliats i afiliades de CCOO, que estan representats per prop de 6.000 delegats i delegades.

MINEROMETAL·LÚRGICA I FITEQA, TAMBÉ DE CONGRÉS

D'altra banda, la Federació Minerometal·lúrgica i la Federació d'Indústries del Tèxtil, Químiques i Afins (FITEQA) conserven el seu estatus fent els seus respectius congressos a principi de març, al Centre de Convencions Internacional de Barcelona, al Fòrum. Per a la Federació Minerometal·lúrgica, aquest quart congrés servirà per aprovar el Pla d'acció i la nova direcció; FITEQA, que també celebra el quart congrés, reunirà a Barcelona 275 delegats i delegades.

UNA OFERTA EXCLUSIVA PER A AFILIATS/ADES A CCOO

Com a afiliat/a de CCOO, tu i el/la teu/a parella o company/a de la vostra companyia de treball podeu beneficiar-vos d'una oferta molt exclusiva. A més, si us inscriviu a la Clínica Londres, també rebreu els millors tractaments personalitzats i condicions de pagament. A més, si us inscriviu el febrer i l'abril us beneficiareu d'una oferta molt exclusiva. Imprescindible acreditar-se a la primera visita.

TRACTAMENT	TARIFA PRIVADA	TARIFA CCOO	PROMOCIÓ CCOO (de febrer a abril)	
FOTOEPILACIÓ MÈDICA LASER	COMPLET D'ORIGINALS + AXILLES	775 €	645 €	
	COMPLET D'ORIGINALS + AXILLES + DAMES	2.470 €	2.095 €	1.975 €
MEDICINA CORPORAL	CINQUÈ 1h*	950 €	795 €	725 €
	CINQUÈ 3h*	1.530 €	1.300 €	1.220 €
MEDICINA FACIAL	TRACTAMENT COMPLET 30MIN	475 €	385 €	345 €
	TRACTAMENT D'ÚLTIM NIVEL 30MIN**	855 €	725 €	680 €

*Fins a 15/30 sessions d'ondamologia (LPS), vacuum, acont, microtoque, proscotópio o bodyjet
**Fins a 2 tractaments complets de tota la cara i un any.

15% de descompte en la resta de tractaments

EXEMPLES (no es limiten a aquests exemples)

902 12 33 66
www.clinicalondres.es

Hospelló, 281, Barcelona. Tel. 933 688 938 - Hirió d'Uxà, 2, Iarragona. Tel. 977 240 267
- Plaça Lluís Companys, 6, Sabadell. Tel. 937 242 898

REJUVENIMENT FACIAL • NUTRICIÓ I CONTROL DE PES
• FOTODEPILACIÓ MÈDICA LASER • TRACTAMENTS VASCULARS • CIRURDIA ESTÈTICA • DOLOR INTRACASTRÍC

CLÍNICA LONDRES
MEDICINA Y CIRUGIA PLÁSTICA

BARCELONA / BILBAO / BASTIEN-LEON / CIUDAD REAL / MADRID / MURCIA / PAMPLONA / SARAGOÑA / TARRAGONA

CCOO mostra el seu rebuig al creixement insuficient del salari mínim interprofessional

El Govern central va donar una mala notícia a final de l'any passat quan va decidir augmentar el salari mínim interprofessional un 4%, xifra molt inferior al que havia pactat amb els sindicats per tal que l'SMI arribi als 817 euros l'any 2012, cosa que representaria un

L'SMI queda molt lluny del que va prometre el Govern

50,8% del salari mitjà net, tal com recomana la Carta social europea. Aquest 4% deixa l'SMI en 624 euros

mensuals per a aquest any 2009, lluny dels 648 que demandaven CCOO i UGT. Amb aquesta decisió, el Govern central, amb l'argument de la crisi econòmica, fa marxa enrere en la millora del salari mínim interprofessional, malgrat que només el cobren el 0,7% de la població activa. Per contra, l'SMI serveix com a referència a l'hora de fixar la remuneració d'un milió de treballadors arreu de l'Estat.

La xifra per a l'any 2009 demandada pels sindicats (648 €) representava un augment del 8% i millorava significativament aquesta renda bàsica, ja que la situava en el bon camí per arribar al 60% del salari mitjà net d'aquí a vuit anys. El mateix president del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero, va prometre en el seu discurs d'investidura elevar l'SMI fins als 800 euros al final de la legislatura en el marc del diàleg amb empresaris i sindicats. El nou secretari general de CCOO d'Espanya, Ignacio Fernández Toxo, va criticar l'incompliment d'aquests acords i va declarar que deixava el president del

Govern "en un mal lloc, ja que dificultarà, en el futur, recuperar el terreny perdut i complir els objectius fixats de creixement de l'SMI". A més, Toxo va recordar que "qualsevol modulació de l'increment del salari mínim ha de ser pactat en la Mesa del diàleg social".

L'IPREM TAMPOC

Tampoc l'IPREM, indicador públic de rendes d'efectes múltiples, ha pujat el que demanaven els sindicats, un 2,4%, que és el que van augmentar els preus segons l'IPC harmonitzat del mes de novembre. El Govern ha establert un augment del 2% per a aquest indicador, que serveix de referència per determinar la quantia de certes prestacions o serveis públics, com per exemple les pensions no contributives. Això significa que també s'incompleix allò que es va acordar en el diàleg social, en què es recollia que l'IPREM augmentaria el que determinés l'IPC de novembre per evitar la pèrdua de poder adquisitiu, i corregiria la desviació entre l'IPC real i l'increment inicial de l'IPREM.

SEGIS

Alfons López & Pepe Gàlvez

CCOO i UGT apleguen 4.000 delegats en un acte conjunt

CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya van celebrar el mes de desembre una assemblea nacional de delegats i delegades que, amb el lema "Ofensiva per l'ocupació i la indústria", va aplegar més de 4.000 persones. Era la primera assemblea conjunta de delegats que celebraven els dos sindicats en vuit anys. L'acte va comptar amb la intervenció de diferents representats dels sindicats i la cloenda va anar a càrrec de Josep Maria Álvarez, màxim representant d'UGT de Catalunya, i de Joan Carles Gallego, en la que va ser la seva primera participació en una assemblea nacional com a secretari general de CCOO de Catalunya. Gallego va anunciar que si el Govern no pren la iniciativa per trobar solucions per a la defensa de l'ocupació a Catalunya, els sindicats tornaran a portar el conflicte social al carrer.

J.C. Gallego va fer el seu primer parlament com a secretari general de CCOO en una assemblea nacional

QUI PAGA LA CRISI?

En el context econòmic i laboral en el qual s'emmarcava l'assemblea, la crisi financera i el seu impacte en l'ocupació van adquirir especial rellevància en els discursos. Una de les consignes més repetides va ser que els treballadors no han de pagar una crisi que no han provocat.

En el transcurs de l'acte, i en el manifest que s'hi va presentar, els dos sindicats majoritaris també van exigir un pla de rescat per a la indústria, amb ajuts i crèdits per als sectors i territoris que pateixen de forma més directa la crisi i per a les empreses que garanteixin i creïn nous llocs de treball. També es va reclamar tancar un bon acord de finançament per a Catalunya, així com garantir que els recursos econòmics posats a disposició de les entitats financeres arribin a les empreses i a les famílies, amb transparència i control públic i social. Així mateix, es va demanar la creació d'una renda de suficiència de ciutadania –prevista en l'Estatut–, garantir la protecció social a les persones aturades i, molt especialment, que es rebutgin tots els expedients de regulació que no vagin acompanyats d'un pla industrial de futur i un pla social.

ATLANTIS
assurances

Nova Assegurança d'Auto ATLANTIS

Una de les millors del mercat.

Per la protecció del teu cotxe, de la teva família i de l'entorn.

A ATLANTIS som conscients dels reptes mediambientals actuals. Per això, per a persones que posen en pràctica el consum responsable (vehicles híbrids o ecològics) oferim les millors tarifes del mercat.

Condicions i descomptes exclusius per a afiliats/ades a

Servei d'Atenció Telefònica
901 500 400

Informa-te'n al teu Sindicat o a la teva delegació d'ATLANTIS més propera!

La crisi té nom de dona

Rosa Bofill

Enguany la commemoració del 8 de Març, Dia internacional de la dona treballadora, girarà al voltant de la crisi. Una crisi que afecta d'una manera especial les dones. Encara ara, i malgrat els canvis socials que s'estan produint, les dones segueixen sent la peça clau en el funcionament de la vida quotidiana de les famílies; això condiciona la seva relació amb el mercat de treball i les situa en condicions de vulnerabilitat més agreujada davant d'aquest.

Pel que fa a l'atur, l'estudi de les dades ens dóna diverses advertències: l'atur de llarga durada, malauradament, té nom de dona, i la taxa d'atur entre les dones joves arriba gairebé al 25% (dada significativa i preocupant), fet que contrasta amb la major capacitació i formació per part d'aquestes respecte als homes joves. També apareix la constatació que al final de la cadena que origina la crisi, les dones immigrants apareixen de nou com el col·lectiu més feble de tots. A més, hem de fer palès el fet que davant les deslocalitzacions i la desaparició de llocs de treball, sovint les dones es veuen expulsades del mercat laboral, ja que els múltiples rols que porten a terme provoquen unes necessitats d'accessibilitat i mobilitat, que el transport públic no cobreix, i que els impedeix optar a feines que queden lluny del domicili.

VIDA LABORAL PRECÀRIA

Finalment, cal apuntar que tant les percepcions per atur com per jubilació de les dones són més baixes, fruit d'una vida laboral més precària en termes generals. Així mateix, el retall de les polítiques socials, l'increment dels costos de la vida i les privatitzacions dels serveis repercuten directament en les condicions de vida de les dones, ja que, d'una banda, es veu afectat directament un sector laboral marcadament més feminitzat, i de l'altra, la pèrdua de poder adquisitiu repercuteix en una major càrrega del treball reproductiu i domèstic de les dones, fet que comporta de nou un retrocés respecte als avenços desplegats en els últims anys.

MANIFESTACIÓ

CCOO celebra aquest 8 de Març amb diferents actes per reivindicar millores socials i laborals. Així, el dilluns 9 de març al matí, CCOO del Barcelonès organitza una taula rodona per debatre com afecta l'actual crisi econòmica a les dones treballadores; serà a les 10 h a la sala d'actes de Via Laietana, 16, Barcelona. A continuació, a les 13 h, la Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya ha convocat una manifestació fins a la seu de la patronal Foment del Treball per fer visible, un cop més, la lluita per la igualtat, també en el món laboral.

La crisi afecta especialment les dones

Les clàusules d'igualtat, imprescindibles en la negociació dels convenis

Maribel Barragán

Des que es va aprovar la Llei orgànica per a la igualtat efectiva entre dones i homes, la negociació i la implantació de clàusules per a la igualtat i de plans d'igualtat, si escau, és obligatòria, ja sigui dins els convenis col·lectius propis d'empresa o dins els convenis de caràcter sectorial o generals. El fet de tancar la negociació d'un conveni sense recollir aquestes mesures pot suposar i suposa la no-publicació d'aquest al diari oficial corresponent, a més de la consegüent pèrdua de possibilitats d'eliminar determinades desigualtats o d'aconseguir millores en les condicions laborals per afavorir la no-discriminació i la igualtat de tracte i d'oportunitats.

En els supòsits dels convenis col·lectius d'empresa, la seva validesa interna es pot qüestionar només pel fet de no incloure clàusules per la igualtat. Tot i que legalment no s'haurien de veure afectats necessàriament per la no-publicació en el diari oficial corresponent, en el cas d'un conflicte determinat en el qual hagi d'intervenir

l'Administració, aquesta podria no fer-ho en tant que no es reconegui el conveni pel fet de no estar publicat. De fet, hi ha empreses que no apliquen els convenis fins que no estan publicats oficialment, i la no-publicació de determinats convenis d'empreses per la manca de les mesures previstes per la Llei d'igualtat és un fet.

La igualtat és un objectiu i un aspecte imprescindible en la negociació i, davant aquesta situació, cal insistir a recordar als comitès d'empresa i als delegats i delegades que el nostre objectiu és treballar per impulsar i incloure mesures per la igualtat i plans d'igualtat en els convenis col·lectius mitjançant la negociació col·lectiva.

El sindicat manifesta manca de confiança en el seu compliment

CCOO no signa el Pacte nacional per la immigració

Tot i que els continguts del Pacte nacional per la immigració promogut pel Govern de la Generalitat són positius, CCOO de Catalunya ha decidit no donar-hi el seu suport. El sindicat considera que no hi ha garanties perquè aquest pacte es porti a terme. Sí que és cert que hi ha una visió encertada del fet migratori com a element estructural del nostre mercat de treball. A més, el Pacte conté mesures consensuades en l'Acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, o en el Pacte nacional per a l'educació i altres àmbits de diàleg social. De la mateixa manera, també és veritat que recull aportacions de CCOO, raons per les quals cal valorar l'esforç fet per la Secretaria per la Immigració de la Generalitat.

CONTRADICCIONS AMB LA POLÍTICA DE L'ESTAT

Ara bé, hi ha unes consideracions que cal fer en veure les recents directrius espanyoles i europees sobre la immigració. CCOO de Catalunya considera que el contingut del Pacte es contraposa amb la política regressiva del Govern de l'Estat i la política dels governs europeus en matèria d'immigració. D'una banda, el Govern espanyol avisa d'una modificació de la Llei d'estrangeria per eliminar drets, com el dret de viure en família, o el mateix ministre Celestino Corbacho fa algunes declaracions en què culpabilitza la immigració de la crisi econòmica i l'atur. De l'altra, la Comissió Europea aprova un decret sobre el retorn de les persones que es troben en situació

administrativa irregular i que viola principis bàsics dels drets humans i drets de la infància. Tot això contribueix a fer que les condicions per desenvolupar i aplicar els continguts del Pacte siguin mínimes. CCOO de Catalunya ha manifestat que no troba les garanties suficients perquè aquest nou pacte es porti a terme, i menys quan una part important de la matèria d'immigració és competència estatal i s'ha d'abordar amb uns partits que en l'àmbit de l'Estat tenen postures restrictives i una visió instrumental de la immigració. Així, per manca de confiança en la voluntat i en la capacitat de pressió del Govern de la Generalitat per poder aplicar el Pacte, el sindicat ha decidit no signar. CCOO desconfia d'aquesta política de pactes nacionals (educació, habitatge, infraestructures...), quan alguns d'ells han quedat en paper mullat o bé el Govern català ha fet una política contrària al que s'havia acordat. No obstant això, CCOO emplaça el Govern de la Generalitat, més enllà de la signatura del Pacte, a arribar a un ampli acord, en consonància amb les propostes dels agents socials, per garantir una política d'immigració que fomenti la inserció laboral i la inclusió social en igualtat de drets.

ESTUDI SOBRE LA INSERCIÓ LABORAL DE LA IMMIGRACIÓ

Per la seva banda, la Secretaria d'Immigració i el Centre d'estudis i Recerca Sindicals (CERES) de CCOO

CCOO desconfia de la política de pactes nacionals del Govern català

han presentat, a finals de l'any 2008, un nou estudi sobre la inserció laboral de la població immigrada. A través d'aquest treball es pot saber que durant l'any 2007 s'ha produït un fort increment del nombre de residents, tant a Catalunya com a Espanya. Tot i això, el nombre d'afiliats estrangers a la Seguretat Social –que seguia un creixement sostingut des del 2003– pateix una desaceleració el 2007, diferència explicable pel creixement del reagrupament. Els estrangers representen ja el 13,5% del total de la població empadronada, i Catalunya és la comunitat amb més residents estrangers de l'Estat espanyol. Aquesta memòria revela que el creixement de la població activa a Catalunya entre 2003 i 2007 es deu majoritàriament a la incorporació de població activa estrangera, si bé també el 2007 es produeix una reducció. Pel que fa a l'atur, cal assenyalar que mentre la població espanyola aturada es redueix, el 2007 els aturats estrangers presenten l'augment més important dels darrers anys.

Ajuda humanitària i sindical per a Gaza

Les secretaries de Cooperació i d'Internacional de CCOO han posat en marxa una campanya d'ajuda humanitària per reunir fons per a accions de solidaritat i ajuda per a Gaza.

Un cop aconseguit l'alto el foc –no se sap si permanent–, la crisi humanitària a Gaza segueix sent extremadament greu i urgeix una resposta immediata. CCOO vol fer palesa la seva solidaritat amb el poble palestí i, seguint amb la campanya que la Confederació Sindical Internacional està realitzant, fa una crida a l'afiliació i a les organitzacions confederades perquè facin les seves contribucions solidàries.

Les aportacions de fons per a accions de solidaritat i ajuda per a Gaza es poden fer a través d'un compte corrent gestionat per la Fundació Pau i Solidaritat de CCOO, i n'hi ha prou amb facilitar el nom del beneficiari i els vint díigits del compte. CCOO farà arribar les aportacions rebudes a la CSI, que, per garantir l'enviament d'ajuda humanitària, ha establert un mecanisme amb la Palestine General Federation of Trade Unions (PGFTU) de Palestina, la GFJTU de Jordània i la Federació Internacional de Treballadors del Transport.

MOBILITZACIONS

Aquesta campanya arriba després de l'èxit de les manifestacions en què desenes de milers de ciutadans i ciutadanes es van mobilitzar contra la brutal agressió militar israeliana i per exigir a governs i institucions internacionals l'adopció de mesures per aconseguir l'alto el foc i la creació de vies per assolir una pau justa i duradora. CCOO se suma a aquestes peticions mentre demana també a Hamàs i a totes les organitzacions palestines que posin fi als atacs contra la població d'Israel.

Un moment de la manifestació a Barcelona

Va de lletres

CCOO de Catalunya crea la revista d'història *Segle xx*

La Fundació Cipriano Garcia - Arxiu Històric de CCOO de Catalunya ha presentat públicament la revista catalana d'història *Segle xx*, que està especialitzada en la història del segle passat.

Segle xx ha nascut gràcies a la col·laboració professional i independent entre diversos professors i historiadors universitaris de reconegut prestigi i el sindicat CCOO de Catalunya. El seu objectiu és donar a conèixer la recerca històrica i els principals debats historiogràfics centrats en el segle passat amb una voluntat crítica i plural.

La presentació de la nova publicació va comptar amb les ponències de Sabastian Balfour ("Nació i identitat a l'Espanya contemporània"), Santos Juliá ("Història dels intel·lectuals. Espanya segle xx") i Josep Fontana ("La nova història de la Guerra Freda"). A més, també hi van assistir Pere Ysàs, professor d'Història Contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona; Andreu Mayayo, professor d'Història Contemporània de la Universitat de Barcelona, i María Jesús Bono, directora general de la Direcció General de la Memòria Democràtica de la Generalitat de Catalunya. *Segle xx* s'estructurarà en tres grans seccions:

"Investigacions i assajos", "Debats" i "Resenyes i notes de lectura". En el primer apartat, es donaran a conèixer tesis doctorals inèdites i noves aportacions. En el segon, es defuig dels dossiers monogràfics per assumir el repte d'un debat per escrit entre dos autors, seguint el format de proposta inicial, rèplica i contrarèplica. En el tercer, s'hi inclourà la crítica d'alguna de les publicacions històriques divulgatives, principalment en format llibre.

CONSTRUCTORS DE SOMNIS

ARA A SANT FRUITÓS I BANYERES DEL PENEDÈS

HABITATGES DE QUALITAT AL TEU ABAST

I habitatges lliures a les promocions:

- Província Barcelona: Sant Fruitós de Bages i Vilanova del Camí.
- Tarragona: Constantí, Tarragona i l'Hospitalet de l'Infant.
- Lleida: El Palau d'Anglesola i Tàrrega

SANT
FRUITÓS IX

15 habitatges
amb protecció oficial
3 dormitoris
Amb plaça d'aparcament
i traster

• Habitatges amb protecció oficial
Prèstec hipotecari i ajudes
segons pla de l'habitatge

BANYERES
DEL PENEDÈS

26 habitatges
amb protecció oficial
2, 3 i 4 dormitoris
Amb plaça d'aparcament
i traster

• Habitatges amb protecció oficial
Prèstec hipotecari i ajudes
segons l'actual pla de l'habitatge

HABITATGE SOCIAL SA

Ronda Sant Pere, 10-21 de planta 08010 Barcelona
Habitatge Entorn és una cooperativa que compta
amb l'ajuda i el suport del sector públic i dels
òrgans i organismes protectors immobiliaris
en regim cooperatiu.

 **Habitatge
Entorn**

PER A MÉS INFORMACIÓ:

933 100 000
www.h-entorn.com

